



## בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 13-05-36459 מעוז נ' קבוצת אס.טי.די.פי צרכנות בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת ריבה שרון

תובע

עדי מעוז

נתבעים

נגד  
1. קבוצת אס.טי.די.פי צרכנות בע"מ  
2. סטניסלב צביליחובסקי

### פסק דין

ההליך

1 לפני תביעה כספית על סך 75,000 ₪, שעניינה הפרה נטענת של הוראת סעיף 30א לחוק התקשורת  
2 (בזק ושידורים), התשמ"ב - 1982, הידועה בכינויה "חוק הספאם" (להלן – "החוק").  
3

### תמצית טענות התובע

4  
5  
6 2. לטענת התובע- בין התאריכים 29.3.13 – 7.5.13 שלחו הנתבעים 58 פרסומות שונות לתיבת האי-  
7 מייל שלו [YOTAM006@WALLA.CO.IL](mailto:YOTAM006@WALLA.CO.IL).  
8 עוד לטענתו, רק לאחר הגשת כתב התביעה, גילה שהנתבעים שיגרו, ללא הסכמתו, למעלה מ- 14  
9 הודעות פרסומת לתיבת מייל נוספת שלו, שכתובתה: [YOTAM006@GMAIL.COM](mailto:YOTAM006@GMAIL.COM).  
10 לגירסתו- מדובר בתיבה שהוא עושה בה שימוש לעתים רחוקות, ובדיקתו את התיבה נעשתה  
11 בעקבות מכתב ששלחה אליו הנתבעת 1 ביום 10/6/2013, ובו ציינה כי העתק ממכתבה זה נשלח גם  
12 לכתובת איי מיל הנ"ל. בעקבות ה"גילוי", ביקש התובע לתקן את תביעתו ולהוסיף את הפניות הנ"ל  
13 כחלק מעילות התביעה שלו כנגד הנתבעים.  
14 סה"כ מדובר ב- 72 פניות שנעשו אל התובע, לטענתו, והן תקראנה להלן: "דברי הפרסומת".  
15

16 3. דברי הפרסומת שנשלחו אל כתובות המייל של התובע כללו מסר מסחרי המפנה לאתר האינטרנט -  
17 [LUCKYDEAL.CO.IL](http://LUCKYDEAL.CO.IL) – אשר בבעלות הנתבעת 1.  
18

19 4. במסגרת כתב התשובה טען התובע, כי הנתבע 2 הינו בעליו של הדומיין [LUCKYDEAL](http://LUCKYDEAL) וכן דירקטור  
20 ובעל מניות בנתבעת 1. לשיטתו של התובע- יש לחייב את הנתבע 2 בהפרות החוק של הנתבעת 1,  
21 מכח סעיף 30א(ח) לחוק, לפיו קיימת חזקה כי נושא משרה בתאגיד היפר את חובתו לפי החוק  
22 והמטיל גם עליו אחריות גם על מנהל התאגיד, וזוהי לשונו:  
23 (" ח מנהל של תאגיד וכן מי שאחראי לתחומי השיווק או הפרסום בתאגיד (בסעיף זה – נושא  
24 משרה בתאגיד) חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי סעיף קטן (ו) בידי התאגיד או  
25 בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין; נעברה  
26 עבירה בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי  
27 סעיף קטן זה, אלא אם כן עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו...").  
28

29 5. התובע מבקש להשית על הנתבעים ביחד ולחוד פיצוי מקסימלי בהתאם לחוק, דהיינו-  
30 1,000 ₪ בגין כל פרסומת שנשלחה אל כתובות המייל דלעיל.



## בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 13-05-36459 מעוז נ' קבוצת אס.טי.די.פי צרכנות בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

### תמצית טענות הנתבעים

1  
2 התובע הזין את כתובת המייל שלו - YOTAM006@WALLA.COM - באתר של החברה באחד  
3 מהקמפיינים שלה, ברשת האינטרנט. לטענתם- לאחר הרישום- המשיך התובע בגלישה באתר  
4 LUCKYDEAL ונרשם שוב עם כתובת המייל YOTAM006@WALLA.CO.IL.  
5 כתובות המייל של הנרשמים מועברות לצד שלישי אשר מבצע בעבור הנתבעת את דיוור הפרסומות  
6 לכתובות המייל שסופקו. הנתבעת 1 משלמת לצד שלישי בגין כל כתובת מייל אליה מדוורות  
7 הפרסומות. שתי כתובות המייל הנ"ל של התובע, הינן למעשה אותה תיבת מייל. משכך- לשיטתם,  
8 אין כל הגיון כלכלי כי ישלחו לאותה כתובת פרסום זהה פעמיים וכפועל יוצא מכך ישאו בתשלום  
9 כפול לצד שלישי בגין כך. המסקנה המתבקשת, הינה איפוא שהתובע הוא זה שהזין את כתובות  
10 המייל הנ"ל. הרישום שלהן נעשה בהפרש זמנים של 29 שניות, בעוד שביחס לנרשמים אחרים  
11 קיימים פערי זמנים ניכרים בין רישום לרישום של דקות ואף שעות וגם בכך יש להעיד שהתובע רשם  
12 את כתובות המייל. התובע נכנס לאתר הנתבעים באמצעות הקישורים שנשלחו, דבר המעיד על  
13 התעניינותו בתכנם. תיבות הדואר שהתובע מצגי כשלו נועדו אך ורק לצורכי מרמה. התובע מעוניין  
14 בעשיית הון ועל כן, לא פעל להסרתן מרשימת התפוצה, הגם שקיימות לפחות 6 דרכים לעשות כן.  
15 התובע מחזיק במספר גדול של תיבות דואר ומפזר את כתובתן ברשת האינטרנט, כדי לנצל את  
16 החוק ואת מערכת המשפט.

### דיון והכרעה:

17  
18  
19 7. לאחר בחינת כתבי הטענות, טענות הצדדים בדיון, הוראות הדיון והראיות שהובאו, מצאתי שדין  
20 התביעה להתקבל, ואפרט.  
21  
22 8. אין מחלוקת כי כתובות המייל YOTAM006@WALLA.COM, YOTAM006@DMAIL.COM-  
23 שייכות לתובע. אין גם חולק כי השוני בסימות של כתובות המייל הנ"ל, חסר משמעות וכי למעשה  
24 מדובר באותה תיבת דואר אלקטרוני ( ע"מ 7 שורה 11 לפרוטוקול, שורה 10 לתצהיר עדות ראשית  
25 של הנתבע 2). הנתבעים לא הכחישו בכתב הגנתם את משלוח המיילים לתובע וכי הם כללו "דבר  
26 פרסומתי" (ראו בסעיפים 3, 8-9, 15 לכתב ההגנה המתוקן). סלע המחלוקת הינו האם ניתנה או לא  
27 ניתנה הסכמת התובע לקבלת "דבר הפרסומתי", כהגדרתה בחוק.  
28  
29 9. הנטל להוכיח את הטענה כי ניתנה הסכמת התובע לקבלת "דבר פרסומתי", חל על הנתבעים, היות  
30 והמדובר בטענת הודאה והדחה. מכלל הראיות שהובאו- לא שוכנעתי כי הם עמדו בו.  
31 כך- הנתבעים לא צרפו אסמכתא על פיה נדרשו מהנרשם ונתקבלו בעת ביצוע ההרשמה פרטים  
32 מזהים נוספים כלשהם, כגון ת.ז., כתובת, שם מס' טלפון, שיהיה בהם כדי לקשור את התובע, ולו  
33 לכאורה, למסירת כתובות המייל הנ"ל. הנתבע 2 טען בהקשר זה כי הפרטים המזהים הנמסרים  
34 בעת ביצוע ההרשמה אינם נשמרים, הואיל והדבר מנוגד לחוק (ע"מ 11 שורה 18-19 לפרוטוקול).  
35 ואולם- בהמשך החקירה, סתר הנתבע 2 את דבריו אלו, כשטען כי אין דרישה לפרטים מזהים  
36 נוספים בעת הרישום, מאחר וזהו הסטנדרט המקובל בתחום (ע"מ 13 שורות 26-28 לפרוטוקול).  
37 טענות הנתבעים בהקשר זה נטענו בעלמא, ללא כל תימוכין.



## בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 13-05-36459 מעוז נ' קבוצת אס.טי.די.פי צרכנות בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

10. זאת ועוד. הנתבעים אף לא המציאו אסמכתא על כתובת IP של המחשב ממנו בצע התובע לכאורה את ההרשמה, ונימקו זאת בטענה שכתובת ה IP משתנה בכל הדלקה וכיבוי של המחשב וכמוה משתנים גם השרתים מהם נעשה השימוש. לשיטתם- אין איפוא רלבנטיות להוכחת זהות המשתמש שממנו נעשה רישום לכתובת האתר (ע"מ 12 שורה 6-3 לפרוטוקול).
- איני סבורה שניתן להסתמך בענין זה על ידיעתו המקרית של השופט היושב בדין, ואיני מוצאת להתייחס לשאלה האם פרט זה מצוי בידיעתי, אם לאו. שכן- מדובר בענין שבמומחיות של טכנולוגית מחשבים, שיש להוכיח ע"י חו"ד של מומחה לתחום. כזו לא הוגשה, והתוצאה הינה שיש לקבוע כי היא לא הוכחה כדבעי, או בכלל.
- כל שצורך על ידי הנתבעים לתמיכה בטענה כי התובע נרשם ו/או הסכים לקבל דברי פרסומת, הוא "פלט מחשב" (נספח ה' לתצהיר הנתבע 2), הכולל רשימת כתובות מייל, תאריכים, שעות ומס' ID. הנתבע 2 טען בחקירתו הנגדית שמדובר בצילום מסך של מערכת מיחשובית שהיתה ברשות הנתבעת 1 בעת הרלבנטית (ע"מ 12 שורה 13 לפרוטוקול). בנספח ה' הנ"ל מופיעות שתי כתובות מייל של התובע - [YOTAM006@WALLA.CO.IL](mailto:YOTAM006@WALLA.CO.IL) ו- [YOTAM006@WALLA.COM](mailto:YOTAM006@WALLA.COM), בזו אחר זו, התאריך בסמוך לכל אחת מהן זהה - 24.3.13. השעה בסמוך למייל הראשון הינה 15:34:15 וליד המייל השני הינה 15:05:15 (הפרש של 29 שניות). לטענתם- סמיכות הזמנים (הפרש של 29 שניות), בשונה מהפער הרגיל אצל נרשמים אחרים- מעידה על כך שהתובע הוא זה שביצע את הרישום. אין בידי לקבל טענה זו, שאינה אלא הסקת מסקנה סובייקטיבית, ללא כל תימוכין ובדל ראייה. בנוסף- נספח ה' הנ"ל אינו מהווה 'רשומה מוסדית' ואף לא נטען להיותו כזה, ומשכך- לא ניתן להסתמך עליו כראייה לאמיתות הרישום בו. יצוין, בהקשר זה, כי מעיון במסמך עולה כי נמחקו ממנו פרטים ולא ברור מה מקורו, כיצד הופק, על ידי מי ואימתי, ואף בכך שי לכאורה כדי לפגוע באמינותו ובאמיתות תוכנו.
- הנתבעים גם לא צירפו חו"ד מומחה מחשבים ו/או אינטרנט מטעמם, שיכול היה לשפוך אור על התוכנה בה השתמשו ו/או על אופן הרישום הנטען של התובע לקבלת דיוור פרסומי.
- המשמעות של חסר זה מקבלת משנה תוקף באשר הנתבעים לא נתנו כל טעם או הסבר לאי צירוף חו"ד כאמור, הגם שהנתבע 2 אישר בחקירתו שאינו מומחה באינטרנט (ע"מ 13 שורות 12-13 לפרוטוקול).
11. לא רק זו אף זו. הנתבעים מנסים להיבנות בהגנתם על כך שלתובע מספר תיבות מייל ועל כך שהוא מנהל מספר תביעות כנגד גורמים שונים מכוח "חוק הספאם".
- לשיטתם- יש בכך כדי להצביע על רצונו של התובע להתעשר שלא כדין, ולהביא למסקנה שהתנהלותו חסרת תום לב.
- אמנם, התובע אישר בחקירתו הנגדית כי בבעלותו 5 כתובות מייל פעילות ויתכן כי בעבר פתח תיבות מייל נוספות (ע"מ 8 שורות 4-3 לפרוטוקול). ואולם- מצאתי טעם בטענתו בהקשר זה, כי חלק מהמיילים משמשים אותו לצורכי עבודה והאחרים- לצרכים פרטיים (ע"מ 9 שורה 5 לפרוטוקול).
- עוד אישר התובע בחקירתו הנגדית כי הוא מנהל 7-8 תביעות שעניינם קבלת דבר פרסומת בניגוד ל"חוק הספאם" (ע"מ 8 שורה 10).



## בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 13-05-36459 מעוז נ' קבוצת אס.טי.די.פי צרכנות בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1           לטעמי- אין בקיומן של מספר תיבות המייל שבבעלות התובע כדי להעלות או להוריד בכל הנוגע  
2           לתביעה זו ולהתקשרות בין הצדדים. התובע רשאי להחזיק בכמות תיבות מייל, ככל שיחפוץ,  
3           וריבון של כאלו אינו מכשיר משלוח של הודעות פרסום בדוא"ל אליו, ללא הסכמתו.  
4           כך, גם ריבוי תביעות משפטיות במסגרת "חוק הספאם", הינו לגיטימי. המחוקק לא טבע בחוק זה  
5           מגבלה על כמות התביעות לשנה או בכלל, כפי שנעשה, למשל, בכל הנוגע לבית המשפט לתביעות  
6           קטנות (מגבלה של 5 תביעות לשנה). אף איני סבורה שיש בכמות התביעות בלבד כדי לפגוע  
7           במהימנותו ו/או בתום ליבו של התובע, הזכאי לפעול למימוש זכויותיו במסגרת החוק.  
8           ככל שהתובע, כטענת הנתבעים, לכאורה, ואין באמור חס וחלילה משום קביעה, "טמן להם פח"-  
9           הם נפלו בו ואין להם אלא להילין על עצמם.
- 10
- 11           12. אין בידי לקבל את טענת הנתבעים כי כניסות מרובות לאתר הנתבעים דרך הקישורים שהועברו  
12           למייילים של התובע, מלמדת על התעניינות בגוף המיילים ומכשירה בדיעבד את שליחת דבר  
13           הפרסומת. התובע העיד כי הכניסות לאתר הנתבעים נעשו רק לאחר קבלת דבר הפרסומת למיילים  
14           ולצורך הכנת התשתית הראייתית להגשת התביעה דנן. תשובתו בנושא לא נסתרה על ידי הנתבעים,  
15           ולכן- לא ניתן לקבלה.
- 16
- 17           13. מכל האמור לעיל, אני קובעת שטענת הנתבעים כי התובע נתן הסכמה לקבלת דברי הפרסומת לא  
18           הוכחה די הצורך, במידה הפוטרת מאחריות על פי החוק, ועל כן דינה להדחות.
- 19
- 20           14. באשר לגובה הפיצוי : סעיף 30א(י)(3) לחוק קובע את השיקולים שבית המשפט ישקול בעת קביעת  
21           פיצויים לדוגמא, ובהם, בין היתר : אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו, עידוד הנמען לממש את  
22           זכויותיו, היקף ההפרה.  
23           פסיקת פיצוי בחוק הינה ללא הוכחת נזק, כאשר החוק מסמיך את בית המשפט לפסוק פיצוי בסכום  
24           שלא יעלה על 1,000 ₪ בשל כל דבר פרסומת.
- 25
- 26           15. בהקשר זה, נקבע זה לא מכבר, ע"י כב' בית המשפט העליון, בע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון  
27           הנגבי (סתוונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (פורסם בנבו, 4.8.14 ) כי אין להטיל נטל על התובע  
28           להסיר עצמו מרשימת התפוצה בכל הנוגע לעצם החבות, וכי אין בעובדה שהשולח כלל בהודעות  
29           ששלח אפשרות להסרת כתובת הנמען להוות שיקול להפחתת סכום הפיצוי. **יחד עם זאת נקבע כי**  
30           **שיקול הדעת של ביהמ"ש בשאלת הפחתת הפיצוי יופעל בכל מקרה לפי נסיבותיו.**  
31           הכלל ביחס לגובה הפיצוי נקבע ברע"א 2904/14 זיו גלסברג ואח' נ' קלאב רמון בע"מ ואח' (מיום  
32           27.7.14), "בגלגול שלישי" של תביעה שהחלה בבימ"ש לתביעות קטנות והגיעה לפתחו של כב' בית  
33           המשפט העליון : "... בבואו לקבוע את הפיצוי לדוגמא יתחשב בית המשפט בשיקולים... **בבואם**  
34           **לפסוק פיצוי לדוגמא לפי סעיף 30א(י) לחוק התקשורת, על בתי המשפט לראות ברף העליון**  
35           **שהציב המחוקק... נקודת מוצא ממנה כמובן ניתן להפחית, במקרים המתאימים".**  
36
- 37           16. אין חולק כי בפני התובע עמדה האפשרות להסיר את כתובות המייל מרשימת התפוצה של  
38           הנתבעים אך הוא בחר שלא לעשות כן.



## בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 13-05-36459 מעוז נ' קבוצת אס.טי.די.פי צרכנות בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לא מן הנמנע שפניה אל הנתבעים להסרת כתובות המייל מרשימת התפוצה מיד עת נודע לתובע על  
2 קבלת "דבר הפרסומת" היתה מונעת את משלוח יתר ההודעות אליו.  
3 הנתבעים טענו שיש לא פחות מ-6 דרכים להסרת כתובות המייל מהאתר שלהם וכי אי ביצוע  
4 ההסרה ע"י התובע מהווה ראייה לכך שהוא מנסה להתעשר שלא כדין וכי תביעתו הוגשה בידיים  
5 לא נקיות. טענתם באשר לדרכי ההסרה לא נסתרה והתובע לא שכנעני בעדותו מדוע לא עשה כן  
6 ומדוע לא ילקח הדבר בחשבון בקביעת גובה הפיצוי.  
7 עוד אציין כי התובע נמנע מלפרט בתביעתו מתי לראשונה הבחין בקבלת 58 ההודעות שנשלחו אל  
8 כתובת המייל YONATAN006@WALLA.COM ולא מן הנמנע שביודעין הוא נמנע מלנקוט  
9 בפעולה פשוטה ולהסיר את כתובות המייל שלו מרשימת התפוצה.  
10 טענת התובע כי לא פעל לעשות כן, מחשש להשתלטות וירוסים על מחשבו, נטענה לראשונה במסגרת  
11 החקירה הנגדית ומהווה הרחבת חזית אסורה, ולכן איני נדרשת להתייחס לסבירותה ו/או לכך שלא  
12 הוכחה ע"י מומחה.  
13  
14 17. שקלתי ושקללתי את כל אשר בפני. נתתי את הדעת למכלול הנסיבות, ובכלל זה היקף ההפרה  
15 וכמות ההודעות-מחד גיסא, והימנעות התובע להביא לגריעתו מרשימת התפוצה של התובעת  
16 בהקדם האפשרי- מאידך גיסא. כן נתתי את הדעת לכך שתכלית החוק קויימה, שכן ה"נפגע" דכאן  
17 בקי ברזי החוק ופועל לממשו באופן עקבי, ועל פניו- אין צורך לעודדו לממש את זכויותיו, אכיפת  
18 החוק נעשית, ודומני שגם אפקט ההרתעה יושג, ללא קשר לסכום שיפסק לתובע.  
19  
20 18. על יסוד כל הנ"ל- ראיתי לפסוק לתובע סך של 118 ₪ בגין כל הודעת פרסומת שנשלחה לתובע.  
21 הפיצוי המגיע בגין 72 הודעות פרסומת הינו איפוא הסך הכולל של 8,496 ₪.  
22  
23 19. אשר על כן, אני מחייבת את הנתבעים- יחד ולחוד, לשלם לתובע את הסכומים כדלקמן:  
24 סך של 8,496 ₪, כפיצוי בגין הפרסומים בניגוד לחוק. סכום זה נכון להיום.  
25 סך כולל של 1,700 ₪ בגין אגרות משפט ששולמו, כשהסכום מעוגל ונכון למועד פסק הדין.  
26 סך כולל של 1,504 ₪ (15% מסכום הפיצוי שנפסק לעיל) כשכ"ט עו"ד בגין ניהול התביעה. סכום זה  
27 נכון להיום.  
28 סה"כ: 11,700 ₪, נכון למועד פסק-הדין, אשר ישולם עד ליום 10/5/15, שאם לא כן- ישא הפרשי  
29 הצמדה וריבית כחוק, מהמועד הנקוב ועד למועד התשלום בפועל.  
30

המזכירות תואיל לשלוח את פסק הדין אל הצדדים  
ניתן היום, י"ג ניסן תשע"ה, 02 אפריל 2015, בהעדר הצדדים

  
ריבה שרון, שופטת